

Staten som Overformynder er en naturlig Sag, men netop derfor er det ikke naturligt, at den selv bliver Formyndermidlernes Forvalter. Navnet Overformynderi, som det bruges i Loven, er et Misbrug af Ordet, der forvirrer Begrebet. Saasnart det Offentlige, som i nærværende Tilfælde, selv træder til og tiltvinger sig eenfaldig Forvaltningen af de Umyndiges Pengemidler, eller dog den vigtigste Deel af samme, saa maa det være varligt med Hensyn til Valget af Tilsynsmidlerne, hvoraf det betjener sig. Det Naturlige under flige Forhold vilde være, om de Umyndiges Formynder og Børger, under Statens og Communens Tilsyn og Overtilsyn, selv beskikkede Forvalterne af de omtalte Midler. Nærmest efter disse staaer vistnok den Commune, i hvis Skjød de Midler ere samlede, som skulle forvaltes paa de Umyndiges Begne. Udgaende fra denne Betragtning, foreslaaer jeg, at den i Lovforslagets § 1 saakaldte Overformynder, der langt rigtigere benævnedes Formynderisforvalter, skal udnævnes af Communalbestyrelsen. Jeg foreslaaer Udnævnelse paa Tid (6 Aar), idet jeg har den Overtvending, at Embedet paa denne Maade vil blive bedst besat. Den virkelig Duetlige vil blive gjenvalgt, den Affældige eller Ubrugelige vil paa en naturlig Maade gaae af. — I Henseende til Lønningens Fastsættelse har jeg ogsaa søgt at nærme mig Forholdene i Communen, og i det Hele fastholdt den Sætning, at man skal vogte sig for at begynde for høit.

Med § 2 er hele Udvalget enigt om, at naar Udlaan af Overformynderiets Midler kan betroes Overformynderen i Forening med 2 af Borgerrepræsentanterne valgte Mænd, maa det ogsaa kunne betroes dem at tage Bestemmelse angaaende Anbringelse af den ene Umyndiges Midler under særskilt Bærgemaal i Stedet for den andens, hvorom der ikke hyppigt vil blive Spørgsmaal i Kjøbenhavn, hvor der er Massesforvaltning, og hvor der under særskilt Bærgemaal i Almindelighed kun findes enten Activer, der ikke bestaae i Panteobligationer, eller betydelige Capitaler, tilhørende en enkelt Umyndig. Endvidere er det i Motiverne udtalt, hvad vi ogsaa finde rigtig, at Forbuds-

tegninger paa Activerne skulle meddeles ikke af Overpræsidenten, men af Overformynderen; men i Paragraphen selv findes dette ikke omtalt.

Derimod kunne vi ikke billige, at Kasse-tilsynet skal undrages Overpræsidenten, som derigjennem vil have Leilighed til i det Hele at faae Indblik i Forvaltningen, og som lige saavel maa kunne udføre denne Forretning leilighedsvis, som saadant er paalagt Amtmændene ved Fordn. 12te Februar 1790 § 12. Disse Bemærkninger foranledige os til at foreslaae en Forandring i § 2. Endsskjønt det er Meningen, at Gagerne skulle udredes af Reserverfondets Rente, er dette dog ikke udtalt i § 4, og vi foreslaae derfor en Forandring i Udtrykkene.

Fleertallet indstiller derfor Lovforslaget til Vedtagelse med følgende Forandringer:

1) § 2, at Ordene: „med Undtagelse af Kassetilsynet og Udlaan efter de lovbestemte Regler“ udgaae, og ligeledes Ordene: „der med Hensyn til de Capitaler o. s. v.“ til Enden; og at derimod efter „Overpræsidenten“ tilføies: „med Undtagelse af, hvad der vedkommer Udlaan efter de lovbestemte Regler, Anbringelse af en Umyndigs Midler i Stedet for en Andens efter Fordn. 7de Juni 1827 § 8 og Forbudsmaatregningens Meddelelse og Tilbagekaldelse efter Canc. Circ. 20de August 1825.“

2) § 4, Ordene: „dog at Pensionerne udredes af Reserverfondets Renter“ udgaae, og i Stedet derfor sættes som nyt Punktum: „De i denne Lov ommeldte Gager og Pensioner, saavel som de øvrige Udgifter ved Overformynderisforvaltningen i Kjøbenhavn udredes af Overformynderiets Reserverfonds Renter.“

Medundertegnede Tscherning at:

§ 1 udgaaer „en af Kongen udnævnt“
Istedesfor indsættes:

„en af Communalbestyrelsen for 6 Aar ad Gangen udvalgt, af Overpræsidenten indsat“